

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCCLXXX. Crux scripta servo non danti venenum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

an hoc genere vindicare se voluerit, qui aliter, non poterat? Pauper, inquit, fuit. Quasi tantum pretiis mulieres corrumpantur, præsertim divites: imo illecebris & blandiis magis capiuntur. Utique si quis domesticorum adjuvit, per parasitum factum: & ideo ejectus, ideo à nullo receptus, quod eum læsisset, à quo liberalissime exceptus est. At enim dixit parasitus. Primum unus testis est; deinde parasitus. Tortus dixit. Eo minus credo; mentiuntur plerunque torti. Deinde hic habuit mentiendi causam, quod expulsus est, quod sacrilegium propter inopiam admisit. Astiti præsens: inde ille exarsit validius & fecellit: hinc reus factus sum.

CCCLXXX.

Crux scripta servo non danti venenum.

DE INJUSTO SUPPLICIO TRIBUNOS APPELLARE LICET. Ager à servo, cui libertatem scriperat, venenum pétit: nolenti dare, crucem scripsit. Hæredes volunt supplicium sumere, servus appellat Tribunos.

DECLAMATIO.

TESTAMENTO, inquit, cautum est. Ideo Tribuni cognoscunt, non utrum scriptum, sed quare scriptum sit. Crux scripta est: quare? quid commisit? anteactam vitam scrutemur. Video illi prius libertatem fuisse scriptam. Quid igitur tam subito peccavit? nunquid venenum dare domino voluit, quo citius libertate frueretur? in contrarium incidi, non periclitaretur, si dedisset. Petenti, inquit, domino non dedit.

SERMO.

Quæstio an omnibus imperiis parendum, ¹ an ægro, an huic imperio: hic primum non debuisse: deinde non potuisse parere: ultima supplicii figuratio, sub ejusmodi titulo.

CCCLXXXI.

¹ An ægro? an huic imperio.] Forte: an agri? Gronov.